

Svanučė

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Broj 3

Svibanj - Lipanj 2019

Hrvatsko izdanje Članci u ovom
broju uzeti su iz tekući broja
časopisa
„Svanuće“ na engleskom jeziku

*First-class postage paid at Rutherford,
NJ. Published by The Dawn Bible Students
Association, 199 Railroad Avenue, East
Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.*

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle

Almirante Brown 684, Monte
Grande C.P., 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute,
P.O. Box 402, Rosanna,
Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal
50088, Rio de Janeiro, RJ
CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated
Bible Students, 102 Broad Street,
Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,
British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18,
44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de
Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch
Bibelstudien- Vereinigung, Postfach
11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn),
199 Railroad Avenue, East Rutherford,
NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington,
#34, Serpentine Street, Richmond
Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,
Associazione Studenti Biblici, Via
Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Pobjeda uskrsnuća 2

Međunarodne Biblijske Studije

Slanje dvanaestorice 15

Isus pomazan u Betaniji 17

On je uskrsnuo 19

Ovlaštenje apostola 22

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition

MAY / JUNE 2019

First Issue published December 2013

Printed in USA

Pobjeda uskrsnuća

*„Ako nema uskrsnuća mrtvih, ni Krist nije uskrsnuo.
Ako pak Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista
propovijedanje naše, uzalud i vjera vaša.“ —
1.Korinćanima 15: 13, 14*

CIJELOM zemljom vladaju nemir, nevolje i naposljetku smrt. Doista, prema proročanstvima Biblije o sadašnjem vremenu, kaos i nevolje prevladavaju među svim narodima. Mi smo, doista, usred “vremena tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi.” (Danijel 12: 1). Samo oni koji imaju potpuno povjerenje u Božja obećanja mogu uživati u miru srca i duše usred te zbrke i kontradikcije ljudskog iskustva.

Nada u bolje dane za čovječanstvo osigurana je prije gotovo dvije tisuće godina kada je Isus uskrsnuo od mrtvih snagom svoga Nebeskog Oca. Naša vjera probija tamne oblake koji tako zloslutno leže nad čovječanstvom, a iza njih možemo vidjeti oživljujuće blagoslove Božje sutrašnjice. Znamo da će oni koji sada umiru uskrsnuti od mrtvih u tom slavnom danu. Mi to znamo jer je Bog to obećao, a svoju je sposobnost ispunjenja obećanja već pokazao uskrsnućem Isusa Krista. Uistinu, možemo reći zajedno s Pavlom: "Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih!"— 1.Korinćanima 15: 20, *New American Standard Bible*

Među Isusovim je učenicima postojala velika nada dok je on bivao s njima, poučavajući i čineći čuda. Vjerovali su da će se konačno ispuniti Božja obećanja o Mesiji. Bili su Židovi, a Isus im je bio Mesija, od kojeg su obećane velike stvari. Svakodnevno je pokazivao da kroz njega djeluju Božja vlast i moć za krajnje ostvarenje svih dobrih Božjih ciljeva namijenjenih ljudskom rodu. On koji je izliječio bolesne, očistio gubavce, izbacivao zlude i uskrisivao mrtve, sigurno je mogao izbaviti svoj narod od rimskog jarma i uspostaviti davno obećano kraljevstvo Božje na zemlji.

UNIŠTENA NADANJA

Međutim, iznenada i neočekivano, Mesija biva odvojen od svojih učenika i razapet. Kako li su se njihove nade i nadahnuti snovi morali srušiti na zemlju! Njihov Učitelj, Gospodin i Mesija bio je mrtav. Kakvi li su pomiješani osjećaji zbunjenosti, razočaranja i tuge morali opkoliti srca tih gorljivih učenika u danima tame između vremena kada je "princ života" visio mrtav na križu i jutro kada je anđeo stražar stajavši na njegovom grobu objavio: "Nije ovdje! Uskrsnu kako reče."— Djela apostolska 3: 15; Matej 28: 6

Brzo se ta srdačna vijest proširila od jednog do drugog učenika. Većina njih osjetila je veliku radost i povratak nade. Međutim, Toma nije bio s drugim učenicima kada se Isus pojavio i stoga nije vjerovao njihovim izvješćima. Naposljetku se, također, uvjerio da je doista Božja ruka intervenirala da im vrati Učitelja. (Ivan 20: 24-29) Kasnije je apostol Pavao naveo dokaze kojima je ustanovljena činjenica o Isusovom uskrsnuću.

“Ukaza se Kefi [Petru], zatim dvanaestorici. Potom se ukaza braći, kojih bijaše više od pet stotina

zajedno; većina ih još i sada živi, a neki usnuše. Zatim se ukaza Jakovu, onda svim apostolima. Najposlije, kao nedonoščetu, ukaza se i meni.”— 1.Korinćanima 15: 5-8

Kao što Pavao kaže, još je uvijek bilo mnogo onih koji su živjeli u njegovo vrijeme koji su osobno poznavali Isusa dok je među njima boravio kao čovjek i koji su ga vidjeli nakon što je uskrsnuo od mrtvih. Svjedočanstvo tih vjernih svjedoka bilo je dovoljno da uvjeri nove vjernike u veliko čudo koje je Bog učinio u podizanju Učitelja iz mrtvih. Očigledno je, međutim, da su neki u ranoj Crkvi sumnjali da netko može uskrsnuti, jer Pavao pita: "Kako neki među vama govore da nema uskrsnuća mrtvih?" —1.Korinćanima 15: 12

Židovska sekta saduceja nije vjerovala u uskrsnuće. (Matej 22: 23) Vjerojatno su se neki iz te skupine pridružili ranim kršćanima, djelomično prihvativši Isusa kao Mesiju, ali nisu bili voljni vjerovati svemu što je on podučavao, niti svemu što su proroci prorekli o njemu. Boreći se protiv toga, Pavao objašnjava kako zauzimanje gledišta da nema uskrsnuća uništava cijeli temelj kršćanske vjere i nade. Ako bi to bila istina, to bi značilo da je i sam Isus, vođa i Mesija, zapravo mrtav, a ne živ. To bi značilo da bi svi koji su svjedočili o njegovom uskrsnuću bili lažni svjedoci. — 1.Korinćanima 15: 13-16

Ako Krist nije uskrsnuo, Pavao nas nadalje podsjeća, onda mi služimo izgubljenom cilju, a naša patnja kao njegovih sljedbenika nema smisla. Članovi rane Crkve riskirali su svoje živote da budu kršćani, ali "što se onda i mi svaki čas izlažemo pogiblima", ako je Isus još mrtav, i nema nade za uskrsnuće za bilo koga? Zašto smo "kršteni za mrtve" čovječanstva, ako oni za

čiju buduću korist stavljamo svoje živote, ostaju zauvijek mrtvi?—vss. 17-19, 29-32

Pavao tvrdi da ako nema uskrsnuća mrtvih, onda oni koji "usnuše u Kristu, propadoše." (vs. 18) To bi pak značilo da je Božja namjera da dade svoga Sina za otkupljenje čovječanstva potpuno propala. Isusove često ponavljane riječi ne bi imale nikakvo značenje: "Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni." (Ivan 3: 16) Kako li je jasno razabrao Pavao i kako nepogrešivo svaki kršćanin treba prepoznati, da nada i Crkve i svijeta ovisi o božanskoj moći u podizanju mrtvih. Naše uvjerenje u Božju sposobnost da to učini leži u činjenici da je sam Isus uskrsnuo od mrtvih.

KRALJEVSTVO NIJE ZAPOČELO ODMAH

Kada je Isus odveden od svojih učenika i razapet, oni bijahu zbunjeni i obeshrabreni jer nisu razumjeli božanski plan koji je putem Isusa proveden. Vjerovali su da će Isus uspostaviti kraljevstvo širom svijeta i da će s njima podijeliti slavu tog kraljevstva. Tada nisu shvaćali da najprije mora patiti i umrijeti kao čovjekov Otkupitelj. To su naučili kasnije, a onda su se radovali križu Kristovom, i tome što je za njih značila njegova prolivena krv, i tome što će to kasnije značiti za cijelo čovječanstvo.

Ubrzo nakon što su apostoli usnuli u smrti, crkva je postupno razvila ideju da se mesijansko kraljevstvo treba uspostaviti ovdje i sada, bez čekanja na povratak Krista Isusa kao kralja koji je postavljen za Zemlji. Ta pogrešna teorija nije uzela u obzir vrlo važan stadij Božjeg plana, naime, pozivanje, patnju i tjelesnu

smrt članova pomazanog Kristovog staleža. Ovo djelo mora biti dovršeno prije nego što započne slavno mesijansko kraljevstvo.

Većina tobožnje kršćanske crkve spotaknula se na istu istinu o Isusovim sljedbenicima kao i rani učenici s obzirom na samog učitelja. Dva učenika na putu za Emaus nisu razumjeli zašto je potrebno da on pati i umre. Isus im je objasnio da je prvo to potrebno, a onda će Mesija zadobiti svoju slavu. (Luka 24: 13-32) Sad kad su im se oči otvorile, shvatili su tu misao i radovali se njezinoj dubini. Kasnije su doznali i to da Kristove patnje nisu završene na Golgoti, nego su uključivale i one njegovih dijelova "tijela". (1. Korinćanima 12: 12, 27) Otuda i slava Mesijina kraljevstva mora još čekati. Ta vitalna istina se, međutim, na kraju izgubila iz vida i rezultirala je nastojanjima crkvenih vođa da unaprijed utvrde kraljevstvo.

BEZUSPJEŠNI NAPORI

Napori kraljevstva koje je uspostavio pali čovjek nisu donijeli obećane blagoslove univerzalnog i trajnog mira narodima zemlje. Sada je puni opseg tih neuspjelih nastojanja očigledan. Stoljećima je Bog šutio i suzdržavao se od uplitanja u čovjekov sebični smjer. (Izaija 42: 14; Psalmi 50: 21) Čak ni sada, njegova svemoguća moć nije se očitovala masama čovječanstva. Dakle, uz sadašnje neprilike, nevolje i konfuziju koje tako jasno vidimo u društvu općenito, izgledi se doista čine pesimističnima za one koji ne poznaju pravi Božji plan. Međutim, kršćanski svijet 2019., kao što to čini već gotovo dva tisućljeća, obilježit će Isusovo uskrsnuće od mrtvih. Svi koji u tome sudjeluju na taj će način

implicitno priznati svoje vjerovanje u ovo najveće čudo svih vremena.

Za svijet nije bilo dokaza Božje zaštite spram Isusa tijekom njegove patnje i raspeća. Od tada za svijet, isto tako, nema dokaza božanskog skloništa za prave Isusove sljedbenike. No u slučaju Isusa, očitovala se Božja moć, ne u sprječavanju njegove smrti, već u njegovom podizanju iz mrtvih. Božja snaga u slučaju vjernih Isusovih sljedbenika također će se očitovati u njihovom uskrsnuću od mrtvih i u njihovoj uzvišenosti da vladaju s Kristom. Sigurno je da je Nebeski Otac dao snagu duha koja je omogućila Isusu da podnese proturječne grešnike. To vrijedi i za njegove sljedbenike. Međutim, to je Božja naklonost koje svijet nije svjestan i koja je izvan razumijevanja onih koji nisu posvećeni božanskom cilju.

PRVINA USNULIH U SMRTI

Isusovo uskrsnuće bilo je samo početak čuda koje će, kada bude dovršeno, donijeti mir, zdravlje, sreću i vječni život cijelom čovječanstvu. Blagoslovi ovog kraljevstva također će se odnositi na one koji su sada mrtvi, jer kada je Isus uskrsnuo od mrtvih, on je postao "prvina usnulih." (1. Korinćanima 15: 20). To je srdačno uvjerenje koje bi ove godine trebalo dati spomen na Isusovo uskrsnuće svakom kršćaninu, unatoč žalosti svijeta koji umire, kojim je okružen.

Isus je umro kao Otkupitelj Adama i njegove rase. Pavao objašnjava da svi umiru "u Adamu", ali da će svi oživjeti "u Kristu", to jest, s njim ući u harmoniju srca. (1. Korinćanima 15: 22) Slabi u vjeri mogu o ovome misliti kao o razumnoj teoriji, ali onoj koja u stvarnosti nije uspjela. To bi mogao biti razlog, ako je

Bog mogao iskoristiti svoju moć da podigne Isusa od mrtvih prije gotovo dvije tisuće godina, zašto od tada nema vidljive demonstracije te moći u ime onih za koje je Krist umro, osobito onih koji su vjerno slijedili njegove korake.

The answer to this question is that God has a due time for the outworking of every feature of his plan of salvation. After assuring us that the opportunity for the Adamic race to again have life is provided through Christ, the Apostle Paul adds: "But every man in his own order: Christ the firstfruits; afterward they that are Christ's at his coming." (vs. 23) Odgovor na ovo pitanje je da Bog ima svoje vrijeme za izvršenje svakog dijela svoga plana spasenja. Nakon što smo se uvjerali kako se mogućnost ponovnog oživljenja Adamove rase dobiva kroz Krista, apostol Pavao dodaje: "Ali svatko u svom redu: prvina Krist, a zatim koji su Kristovi, o njegovu Dolasku." (vs. 23) Kada Pavao objašnjava da je Krist u svom uskrsnuću postao "prvina usnulih", očito je mislio na samog Isusa. Međutim, kada opisuje redosljed uskrsnuća i koristi isti izraz, njegova se referenca jasno ne odnosi samo na Isusa, nego i na njegove vjerne sljedbenike koji su, u božanskom planu, rođeni u "prvom uskrsnuću" da bi živjeli i kraljevali s Kristom.— Otkrivenje 20: 4, 6

ŽRTVA BOGU

Terminologija "prvina" temelji se na Božjem odnosu s Izraelom u vrijeme starozavjetnog vremena. To je bio zahtjev Mojsijevog zakona da prvinu žetve treba iskoristiti kao prinos Gospodinu. U tom aranžmanu nije bila samo prvina općenito, već i ono što se naziva "najboljom prvinom." (2.Mojsijeva 23: 19) U skladu s

tim možemo misliti da je Isus "prvi" od prvine, a svi njegovi vjerni sljedbenici kao preostale prvine u Božjoj velikoj žetvi "prvog uskrsnuća".

Isus se žrtvovao svom Nebeskom Ocu, a mi smo pozvani slijediti njegove žrtvene korake, nudeći se Bogu. Ovo je važna misao koju treba imati na umu dok spominjemo Isusovo uskrsnuće iz mrtvih. Trebamo imati na umu da, ako želimo sudjelovati u "prvom uskrsnuću" da živimo i kraljujemo s Kristom, moramo položiti naše zemaljske živote kao žrtvu, vjerno čak i do smrti.— Rljanima 8: 16, 17; 12: 1; 2.Timoteju 2: 10-12; Otkrivenje 2: 10

Ponuda Bogu od staleža prvine nastavljena je kroz sva stoljeća od Isusova prvog dolaska do sada. Dok se to djelo žrtvovanja ne dovrši, i dok se sve prvine koje su uskrsnule od mrtvih ne ujedine s Kristom Isusom u upravljanju mesijanskim kraljevstvom, uskrsnuće ostatka čovječanstva ne može početi.

"NAKNADNO"—JOŠ JEDNO DJELO USKRSNUĆA

"A zatim koji su Kristovi, o njegovu Dolasku," piše Pavao—to jest, nakon uskrsnuća "prvine Krista"—slijedi uskrsnuće svog čovječanstva. (1.Korinćanima 15: 23) Jasnoća ove misli pomalo je zamračena prevoditeljskom uporabom riječi "dolazak" kako bi se prevela grčka riječ *parousia*. Ova grčka riječ znači "prisutnost" i uvijek treba biti prevedena u skladu s tim. Ovdje se ne radi o trenutku Kristovog drugog dolaska, već o razdoblju njegove prisutnosti u zemaljskim pitanjima nakon njegova povratka.

Ova je misao jasno prikazana u sljedećim stihovima, koji glase: "Doista, on treba da kraljuje *dok* ne *podloži sve neprijatelje pod noge* svoje. Kao

posljednji neprijatelj bit će obeskrijepljena Smrt.” (vss. 25, 26) Oni koji su Kristovi za vrijeme njegove nazočnosti kao vladara kraljevstva nisu isti kao oni koji su prethodno spomenuti kao prvina. Prije su oni ti koji su, nakon što je dovršen stalež prvine, prihvatili Isusa kao svog Otkupitelja i postali poslušni zakonima njegova kraljevstva. Oni će također primiti život kroz Krista.

To "naknadno" uskrснуće započet će s buđenjem iz sna smrti onih koji se nisu kvalificirali kroz vjeru i poslušnost u ovom životu da sudjeluju u vladanju Mesijanskim kraljevstvom. Po njihovom buđenju iz smrti, otkrit će im se znanje o Božjem pružanju vječnoga života na zemlji kroz Krista. Ako vjeruju i srcem prihvate pokornost zakonima tisućljetnog kraljevstva, bit će vraćeni savršenstvu ljudskog života i živjeti zauvijek. Ovo djelo će zahtijevati cijelo razdoblje kraljevstva, i samo kada bude dovršeno postat će jasno da je veliki “posljednji neprijatelj”, smrt, uništena.

Mnogo je obećanja i proročanstava Biblije pokazalo da će doći do buđenja svih mrtvih. Sodomiti su bili uništeni zbog njihove zloće, ali prorok nas uvjerava da će biti vraćeni u svoje "stanje prijašnje", zemaljsko. (Ezekijel 16: 55) Isus nam govori da će za Sodomu biti "podnošljivije" u danu suda nego za Židove koji su ga odbacili u vrijeme njegova prvog dolaska. (Marko 6: 11) Međutim, bit će "podnošljivo" i za Židove, jer nakon što je djelo sadašnjeg doba završeno, "cio će se Izrael spasiti", a to spasenje je obećano i nevjernim Židovima koji su odbacili Krista.—Rimljanima 11: 26, 31

NIJE UZALUD

Apostol Pavao zaključuje svoju pouku o uskrsnuću mrtvih govoreći: "A hvala Bogu koji nam daje pobjedu po Gospodinu našem Isusu Kristu! Tako, braćo moja ljubljena, budite postojani, nepokolebljivi, i obilujte svagda u djelu Gospodnjem znajući da trud vaš nije neplodan u Gospodinu." (1.Korinćanima 15: 57, 58) Otkako se Isus vratio na nebo, i apostoli usnuli u smrti, često je izgledalo kao da neće biti prave pobjede Kristovog djela na zemlji. Često se činilo kao da je kršćanski trud u Gospodinu bio uzaludan, ali nije tako, uvjerava nas Pavao.

Tijekom vremena, svaki vjerni sljedbenik Učitelja iskusio je "pobjedu" kako je nastavljao žrtvovati svoj život. Kada je bio slab, Bog mu je dao snagu. (2.Korinćanima 12: 9) Shvatio je da je moćna sila koja je uskrisila Isusa od mrtvih dodijeljena i njemu. Bio je ohrabren i ojačan u svim svojim naporima da spozna i učini volju Nebeskog Oca. (Efežanima 1: 17-20) Nije bio u stanju nadvladati slabosti svoga tijela kako bi želio. Međutim, on je bio uvjeren da je molitva na „prijestolju milosti” priznavanjem svojih grijeha i traženjem oprost, kroz zaslugu Kristove krvi, rezultirala pokrivanjem njegovih tjelesnih slabosti. (Efežanima 1: 7; Hebrejima 4: 16; 1.Ivanova 1: 7-10) U isto vrijeme, on je ozbiljnije odlučio "ne nastaviti u grijehu", već da će biti "mrtav grijehu" i "ne služiti" grijehu, i darovati sebe kao slugu Božjeg, koji ima svoje "plodove za posvećenje." (Rimljanima 6: 1-22) Tako je kroz Krista njegova pobjeda bila dovršena i on se mogao radovati u Gospodinu.

Štoviše, svaki vjerni kršćanin zna da će, kada njegov život u žrtvi bude dovršen, i bude vjeran do

smrti, njegova pobjeda kroz Krista biti dovršena božanskom moći da ga uskrisi od mrtvih, tako da će se, kao što je Pavao napisao, ovaj smrtnik "obući u besmrtnost." (1.Korinćanima 15: 53) Kada svi vjernici ovoga doba završe svoj zemaljski tijek i budu uzvišeni u "prvom uskrsnuću", zajedno će se ujediniti s Kristom, postajući njegova "zaručnica" u slavi na "Jaganjčevoj svadbi."—Otkrivenje 19: 7; 21: 9

Tada će uslijediti ispunjenje predivnog obećanja iz Otkrivenja 22: 17, koje nas uvjerava o vremenu kada će "Duh i zaručnica" govoriti cijelom čovječanstvu kako su izneseni iz sna smrti i govoriti im: "Dođi, ... zahvati vode života zabadava!" Kako li će to slavno i pobjedničko ispunjenje božanskog plana spasenja biti!

POSTOJANO I NEPOKRETNOST

I ove godine ponovno razmišljamo o svemu što je uključeno u Isusovo uskrsnuće od mrtvih, kakav bi to poticaj trebao biti za postojanost u Gospodinu i u istini njegove Riječi. Kako bi to trebalo ojačati našu odlučnost da budemo vjerni uvjetima našeg saveza žrtve i da budemo lojalni jedni drugima dok zajedno hodamo uskim putem koji vodi u život. Neka nas doktrina o uskrsnuću o Božjem planu, otkupnina koja omogućuje uskrsnuće i sva druga temeljna učenja povezana s njime, više nego ikad ispunjaju važnošću tih dragocjenih i slavnih biblijskih istina.

U onoj mjeri u kojoj smo "postojani" u Gospodinu i u istini, obilovat ćemo u Gospodinovom djelu. Postojani kršćani ne mogu biti drugačiji nego bogati kršćani. Trebamo obilovati ljubavlju prema Gospodinu i našoj braći. Trebamo obilovati polaganjem svojih života za braću, i trebamo obilovati naviještanjem

radosne vijesti o kraljevstvu nadaleko i naširoko koliko nam prilike dopuštaju. Sjećanje na uskrsnuće Isusa Krista iz mrtvih trebalo bi nam značiti sve to. Ne obilježavamo Isusovo uskrsnuće pokazivanjem lijepe odjeće, već većom odlučnošću da slijedimo njegov primjer žrtve odlučno čak i do smrti.

Pavao je zapisao, kao što je već navedeno, da naš "trud nije uzaludan u Gospodinu", ali bi bilo uzaludno da Krist nije uskrsnuo od mrtvih. Tada bi i naša vjera bila uzaludna, a naše svjedočanstvo o Isusu i njegovu kraljevstvu bilo bi netočno. S druge strane, naš se trud može činiti uzaludnim zbog oskudnog odziva koji smo dobili na naše napore u objavljivanju radosne vijesti, ali to zapravo nije istina. Jedan od najvećih i najvažnijih rezultata svih naših napora u Gospodinu djelo je milosti koje se ostvaruje u našim srcima.

Trud u Gospodinu treba ojačati našu vjeru i povećati našu ljubav. Dok drugima objavljujemo radosnu vijest, ta slavna istina trebala bi postati učinkovitija u preobrazbi naših života u Kristu. Ako su naša srca i motivi čisti, to će biti izvanredan rezultat naše službe. U tom smislu možemo istinski potvrditi da naš trud nije uzaludan.

Kao pojedinci možda nećemo uočiti nikakve posebne rezultate naše službe. Ipak, djelo Gospodinovog naroda u cjelini doseže i razvija one koje Gospodin poziva, jednog ovdje i jednog tamo, da budu zajednički nasljednici s Kristom, i to je doista vrlo važno djelo. Tako je "zaručnica" spremna za svoje jedinstvo s Kristom i za zajedničko nasljedstvo s njim u njegovu kraljevstvu. Kao što je i Pavao u svoje vrijeme mogao reći da trud Gospodinovog naroda nije bio uzaludan, tako se i mi sada možemo uvjeriti u to. Snaga Kristova

uskrsnuća nastavlja se s današnjim Gospodinovim narodom i uskoro će se proširiti na sve voljne i poslušne u čovječanstvu. "Hvala Bogu" koji je osigurao da svi steknu "pobjedu kroz Gospodina našega Isusa Krista!"

Slanje dvanaestorice

***Ključni redak: „ Dozva
dvanaesticu svojih
učenika i dade im vlast
nad nečistim dusima: da
ih izgone i da liječe
svaku bolest i svaku
nemoć. “***

Matej 10: 1

Izabrani tekst:

Matej 10: 1-15

Nakon što je otišao na planinu i molio se cijelu noć Bogu, kad se razdanilo, Isus je okupio one koji su ga slijedili, njegove učenike. Od njih je izabrao “dvanaesticu, koje prozva apostolima.” (Luka 6: 12, 13) Riječ apostol znači “poslanik.”

Isus je dao apostolima moć da izbace nečiste duhove, kao i da liječe razne nemoći i bolesti. Ta čudesna djela privukla su pozornost mnogih Izraelaca. Takva čuda trebala su rezultirati velikim brojem ljudi koji bi bili spremni, čak i nestrpljivi, za uspostavljanje Božjeg kraljevstva. Međutim, biblijski zapisi pokazuju, unatoč uzbuđenju radi čuda, da ih je vrlo malo u to vrijeme postalo predanim sljedbenicima Isusa.

Isus je zapovjedio apostolima ne samo vršiti takva čuda, nego i propovijedati da se "približilo kraljevstvo nebesko." (Matej 10: 7) Markovo evanđeosko izvješće bilježi da su apostoli poslani u skupinama po dvojce, i "propovijedali obraćenje."—Marko 6: 7, 12, 13, *Wilson's Emphatic Diaglott*

Isus je također uputio apostole da idu samo "izgubljenim ovcima doma Izraelova", a ne poganima. (Matej 10: 5-7) Božji savez i obećanja u to vrijeme bili su ograničeni na izraelski narod. Danielovo proročanstvo proklamiralo je da je određeno "sedamdeset sedmica" isključive milosti "tvome narodu", Izraelu. Tumačeći proročanstvo i njegovo ispunjenje, shvaćamo da je posljednja "sedmica" ovog razdoblja milosti uključivala razdoblje Isusove zemaljske službe i raspeća. (Danijel 9: 24-27) Dakle, u vrijeme Isusovog prvog dolaska, to je bila "žetva" ili kraj židovskog doba od posebne naklonosti samo Izraelu.—Matej 9: 35-38

Sada živimo u žetvi ili kraju evanđeoskog doba. Baš kao što je Isus poslao svoje apostole za vrijeme svog prvog dolaska, tako su i nama danas njegove riječi istovjetne: "Žetva je velika, ali radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju." (Luka 10: 2) Što više naviještamo evanđeosku poruku drugima tijekom ovog vremena žetve, a isto tako težimo da je osobno primijenimo u našem životu, više ćemo rasti u vjeri, znanju i uvažavanju duhovnih stvari. "Tko napaja druge, sam će se napojiti."—Izreke 11: 25

Metode žetve židovskog doba i evanđeoskog doba su nešto drugačije, ali željeni su rezultati isti. Blagoslovi koji se događaju za vrijeme sadašnje žetve nisu iscjeljenja fizičkih bolesti. Umjesto toga, oni su otvaranje očiju i ušiju razumijevanja čovječanstva o Božjem karakteru, planovima i obećanjima.

Naša je privilegija ići naprijed poput žetvenih radnika kako bismo širili poruku "evanđelja Kraljevstva" (Matej 24: 14) Dok to činimo, prisjetimo se Isusovih riječi: "Ta ne govorite to vi, nego Duh Oca vašega govori u vama!" (Matej 10: 20). Ne očekujemo da će

nam se dati čudesne moći govora. Umjesto toga, trebamo nastojati biti ispunjeni istinom i njezinim duhom. Tada će biti istina da ne ćemo govoriti našu vlastitu mudrost, niti ćemo objaviti naš vlastiti plan, nego mudrost koja dolazi odozgo i Božji plan.

Pouka dva

Isus pomazan u Betaniji

Ključni redak: „*Zaista, kažem vam, gdje se god bude propovijedalo ovo evanđelje, po svem svijetu, navješćivat će se i ovo što ona učini – njoj na spomen.*“
Matej 26: 13

Izabrani tekst: Matej 26:1-13

Manje od tjedan dana prije izdaje i raspeća, Isus i apostoli zaustavili su se u gradu Betaniji. Tamo je, u prijašnjem posjetu, Isus uskrisio Lazara iz mrtvih. (Ivan 11: 1-44) Lazar i njegove dvije sestre, Marija i Marta, priredili su večeru za Isusa kako bi mu odali počast i zahvalnost. (Ivan 12: 1-8) Dok je Isus bio oslonjen na stol, Marija je ušla u sobu s "alabastrenom posudicom prave skupocjene nardove pomasti." Otvorila je kutiju i istočila malo mirisa na Isusovu glavu. (Marko 14: 3) Marija tada "pomaže Isusu noge i otare ih svojom kosom. I sva se kuća napuni mirisom pomasti."—Ivan 12: 3

Marijina darežljiva upotreba ovog "vrlo skupocjenog" mirisa pokazala je duboko uvažvanje i poštovanje koje je imala prema Učitelju. Sigurno je

shvatila da je Isus, koji joj je od mrtvih uskrisio brata Lazara, bio Mesija, jednorodeni Božji Sin. Na Isusa je, također, Marijin čin zacijelo imao blagotvoran učinak.

Vjerujemo da su Marijina djela ispunjavala proročanstvo koje glasi: "Dok se kralj odmara na svojim dušecima, (tada) nard moj miriše." (Pjesma nad pjesmama 1: 12) Isus bi uvelike bio ohrabren te večeri kada bi vidio ispunjenje ovog proročanstva o njemu.

Međutim, Juda Iškariotski se požali: "Zašto se ta pomast nije prodala za trista denara i razdala siromasima? To ne reče zbog toga što mu bijaše stalo do siromaha, nego što bijaše kradljivac." (Ivan 12: 4-6) "Denar" je prijevod grčke riječi *denarius*, a drugdje je u Novom zavjetu prikazan kao "peni". Bila je to prosječna dnevna plaća za obične radnike. (Matej 20: 2) Budući da u subotu ili drugim svetim danima nije zarađivan nikakav novac, tri stotine denara bilo je jednako prosječnoj plaći za cijelu godinu!

Isus je odgovorio na Judino oštro kritiziranje onoga što je Marija učinila, govoreći: "Što dodijavate ženi? Dobro djelo učini prema meni. Ta siromaha svagda imate uza se, a mene nemate svagda. Izlila je tu pomast na moje tijelo – za ukop mi to učini." (Matej 26: 10-12) Zatim je izgovorio riječi našeg ključnog stiha, u kojem je rekao da će se o Marijinim djelima punim ljubavi govoriti u budućnost "njoj na spomen."

Vjerujemo da Isus nije govorio ove riječi hvale samo u Marijinu čast, nego i kako bi nadahnuo i ohrabrio sve Božje ljude u duhu žrtve ljubavi. Slično tome, trebamo željeti razviti takav karakter koji uživa u služenju u ime Gospodina, istine i braće, čak i ako je to na našu osobnu štetu.

Da je Marija čekala još tjedan dana prije negoli je Isusa pomazala mirisom, bilo bi prekasno. Koliko je bilo bolje što nije odgodila pokazati svoju zahvalnost Isusu dok je još bio živ. Nemojmo ni mi isto tako odgađati otvaranje naših alabasternih kutija ljubavi, suosjećanja, ljubaznosti, nježnosti, strpljenja, pomoći i ohrabrenja jednih drugima. Na kraju našeg zemaljskog života, neka se govori o nama kao i o Mariji: "Učinila je što je mogla."—Marko 14: 8

Pouka tri

On je uskrsnuo

Ključni redak: „Tada im
Isus reče: *Ne bojte se!*
Idite, javite mojoj braći
da pođu u Galileju!
Ondje će me vidjeti!“
Matej 28: 10

Izabrani tekstovi:
Matej 28: 1-10

U jutro Isusova uskrsnuća, dok je još bilo mračno, Marija Magdalena bila je prva koja je stigla do groba gdje je bilo postavljeno Isusovo tijelo. Ranije je Isus u svojoj službi čudesno iz nje izagnao sedam đavola. (Luka 8: 2) Stigavši do groba, Marija je otkrila da je kamen koji je bio korišten za blokiranje ulaza otkotrljan. Kad je pogledala u grobnicu i nije vidjela Isusovo tijelo, potrčala je reći Petru i Ivanu. Kasnije se Marija vratila grobu, a uskrsli Isus joj se ukazao.—Ivan 20: 1, 2, 11-18

Kao što je navedeno u odlomku našeg odabranog pisma, bilo je i drugih žena koje su došle

Isusov grob. Njima je anđeo govorio: “Vi se ne bojte! Ta znam: Isusa Raspetoga tražite! Nije ovdje! Uskrsnu kako reče. ...pa pođite žurno i javite njegovim učenicima da uskrsnu od mrtvih.”—Matej 28: 5-7

Nakon što su čule ovu anđelovu poruku, “One otidoše žurno s groba te sa strahom i velikom radošću otrčaše” javiti Isusovim učenicima. Dok su trčale: “eto im Isusa u susret! Reče im: Zdravo!” To je bio čest pozdrav tog vremena i značio je: “Radujte se!” Znajući da je to uskrsli Gospodin, žene mu obujme noge i “ničice mu se poklone.”—vss. 8, 9

Kao što je rečeno u našem ključnom stihu, Isus je, poput anđela, rekao skupini žena da se ne boje, te da upute njegovu “braću” u Galileju, gdje će ga vidjeti. Isus je htio da njegova braća saznaju dobru vijest da je uskrsnuo od mrtvih. Kako li je lijepo da je naš odnos prema našem Učitelju, Isusu, onaj “bratski.”—Luka 8: 21; Rimljanima 8 :29; Hebrejima 2: 10-13

Nakon što je izvršio nekoliko ukazanja nakon uskrsnuća u blizini Jeruzalema, Isus se prestao dalje ukazivati svojim sljedbenicima dok se nisu vratili na područje Galileje. Većina Isusove zemaljske službe protekla je u Galileji. Prema tome, većina ranih kršćana su bili Galilejci. Mnogima od tih sljedbenika pružena je mogućnost svjedočiti Isusovu uskrsnuću. Pavao je, otprilike dvadeset pet godina kasnije, pisao o jednom od tih ukazanja, govoreći da se Krist “ukaza braći, kojih bijaše više od pet stotina zajedno; većina ih još i sada živi, a neki usnuše [u smrti].”—1. Korinćanima 15: 6

Ovo je pouka za nas. Nakon što smo pronašli Gospodina i istinu, imamo veliku privilegiju dijeljenja evanđeoske poruke—da savršeni čovjek Isus voljno daje svoj život kao odgovarajuću otkupnu cijenu za

neposlušnost savršenog čovjeka Adama. Kao što je Pavao napisao, “Doživljem vam, braćo, u pamet evanđelje, ... Krist umrije za grijehе naše” i “bî pokopan,” i “uskrišen treći dan po Pismima.” “Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih! Doista, po čovjeku smrt, po Čovjeku i uskrsnuće od mrtvih!”—1. Korinćanima 15: 1-4, 20, 21

U Kraljevstvu Božjem, pod vlašću Krista, Adam i cijela ljudska obitelj bit će podignuti iz groba. Pod pravednošću kraljevstva, cijelom čovječanstvu bit će dana prilika da se vrati u sklad s Bogom i da zauvijek živi kao savršena ljudska vrsta na zemlji.—Hošea 13: 14; Djela apostolska 3: 20, 21; 1. Korinćanima 15: 22; Otkrivenje 21: 1-7

Ovlaštenje apostola

Ključni redak: „*Podite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio! I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta.*“

Matej 28: 19, 20, ESV

Izabrani tekstovi:
Matej 28: 16-20; Djela apostolska 1: 6-8 ESV

ESV) Evo dokaza da uskrsli Isus više nije bio čovjek, već da ga je Bog podigao kao duhovno biće. Petar je zapisao: “Doista, i Krist jednom za grijeh umrije, pravedan za nepravedne, da vas privede k Bogu – ubijen doduše u tijelu, ali oživljen u duhu.”—1.Petrova 3: 18, Weymouth New Testament

Isus, međutim, nije uskrsnuo kao andeosko duhovno biće, već se uzdigao na najvišu od svih razina postojanja, postavši bićem božanske prirode. Pavao je zapisao: "Zato Bog njega preuzvisi i darova mu ime, ime nad svakim imenom, da se na ime Isusovo prigne svako koljeno nebesnikâ, zemnikâ i podzemnikâ [u grobu]. I

U lekciji od prošlog tjedna, uskrsli Gospodin Isus dao je ovu poruku skupini žena: "Idite, javite mojoj braći da pođu u Galileju! Ondje će me vidjeti!" (Matej 28: 10, ESV) U odlomku ovojotjednog odabranog pisma, čitamo, kao odgovor na Gospodinove upute: "Jedanaestorica pođoše u Galileju na goru kamo im je naredio Isus."—vs. 16 ESV

Tamo im Isus reče: "Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji!" (vs. 18,

svaki će jezik priznati: Isus Krist jest Gospodin!—na slavu Boga Oca.”—Filipljanima 2: 9-11, *ESV*

Poseban aspekt nagrade koju je Isus primio kroz uskrsnuće jest besmrtnost, koja označava stanje otpornosti na smrt. (Ivan 5: 26; 1.Timoteju 6: 15, 16) Tijekom sadašnjeg doba Evanđelja naš Nebeski Otac poziva one koji žele slijediti stope njegova Sina, Krista Isusa. To je "sveti poziv, ne po našim djelima," već zbog Božjeg "nauma i milosti", utemeljene na žrtvi otkupljenja Krista Isusa.—2. Timoteju 1: 9, 10, *ESV*

Svima koji prihvate ovaj nebeski poziv posvećujući se Bogu, mijenjajući svoj karakter i koji ostanu vjerni do smrti, obećano je da će uskrsnuti kao duhovna bića i primiti besmrtnost. Pavao je zapisao: “Onima koji postojanošću u dobrim djelima ištu slavu, čast i neraspadljivost – život vječni.”—Rimljanima 2: 7, *ESV*

U našim ključnim stihovima, apostoli i svi Isusovi sljedbenici od uskrslog su Gospodina primili nalog propovijedati Evanđelje u "svim narodima. Ohrabrujuća poruka primjenjiva na sve Isusove sljedbenike tijekom Evandeoskog doba, također sadržana u našim ključnim stihovima, jest ta da će nas Isus nadgledati i brinuti za sve one koji su doista njegovi slugе. Ovako je Isus obećao svojim sljedbenicima: "Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima."—Matej 18: 20

Tijekom njegova posljednjeg ukazanja nakon uskrsnuća, Isus je poučio svoje učenike govoreći: "Bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje." (Djela apostolska 1: 8, *ESV*) Ovo ne znači sada preobratiti cijeli svijet, nego prije biti

svjedok "po svem svijetu," i skupiti i poučiti sve one koji
žele prihvatiti nebeski poziv.—Matej 24: 14
